

ลมพัดชายเขา – กล่อมนารี – สร้อยเพลง

ลมพัดชายเขา

“โอ้วันใดมิได้พบประสบพัศตร์	ราวหัวอกจะหักเสียให้ได้”
แว่วสำเนียงเสียงเสนาะเหมาะหทัย	พาดวงใจรัญจวนทวนคำนึ่ง
ซ้องเคยคลอซอเคยสีปีเคยเป่า	บัดนี้โยเจียบเหงาเราคิดถึง
วันประสบพบหน้ายังตราตรึง	ครานี้เราเฝ้ารำพึงเพียงเดียวดาย

กล่อมนารี

วันก่อนก่อนก็มาซ้อมกันพร้อมหน้า	ต้องจำจิตจากมาพาใจหาย
เคยร้องลำทำเพลงบรรเลงสบาย	ทั้งเครื่องสายปีพาทย์ไม่ขาดเลย
ถึงเล่นผิดพลาดไปเพื่อนไม่ว่า	เราซัดมาเพื่อนเล่นล้อไม่รอเฉย
พอเพื่อนร้องเรารับบ้างเหมือนอย่างเคย	เพลงเฉลยข้อถามความในใจ

สร้อยเพลง

ว่าหลงสนิหิตตดนตรีที่ไพเราะ	เป็นคราวเคราะห์คลาดขมนิยมใกล้
“หวามอรุณน้ำตาก็ตกใน	กลายเป็นไฟเผาร้อนรอนชีวิ”

บทพระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี